

**Ab van Hanegem (1960)**

*Zonder titel*

1993

Olieverf en acrylverf op doek

240 x 360

Jaar van aankoop: 2002

Fotograaf: Jannes Linders

Locatie: Centrale lichtstraat, Internetcafé AZU

Ab van Hanegem verbeeldt op virtueuze wijze imaginaire ruimtes met abstract geometrische figuren. Hij is sinds lang gefascineerd door de Möbiusband en de fles van Klein, vormen die geen duidelijke binnen- of buitenkant hebben. In dit werk zien we zo'n imaginaire ruimte die Van Hanegem creëert. Het raster, de donkere vlakken en de cirkelvormen suggereren diepte, maar nergens is boven of onder te ontdekken. Hoewel je als beschouwer je standpunt nauwelijks kunt bepalen, zou je zo deze wereld in kunnen zweven. Daar is ook Popeye, die zijn hoofd half door het raster heen manoeuvreert om binnen enkele seconden zijn dagelijkse dosis spinazie tot zich te nemen. Als we de baan van de spinazie volgen, blijkt dat niet alle vlakken in het raster open zijn. En hoe zit het met Popeye zelf? Staat hij of toch niet? Van Hanegem heeft steeds de verbeelding van de ruimte op het platte vlak onderzocht. Allerlei ruimtelijke visies zoals de bolle spiegel van Van Eijck, het centrale perspectief uit de Renaissance en het isometrisch perspectief verwerkte hij in zijn schilderijen. Inmiddels is de figuratie, die zijn vroegere werk kenmerkte, verdwenen en componeert Van Hanegem zijn imaginaire ruimtes door brushstrokes, blob- en amoebeachtige vormen, die vrijelijk in een oneindige ruimte zweven. Het werk van Van Hanegem heeft zijn weg naar verscheidene ziekenhuizen in Nederland gevonden. Voor de kunstenaar geen onlogische plaats voor kunst. "Al sinds de Middeleeuwen hangt kunst in ziekenhuizen. Schilderijen fleuren mensen op en misschien bevorderen ze het genezingsproces", zo verklaarde hij ooit.

Tekst: Mieke van der Star, Art Traces